

DECLARAȚIA COMUNĂ DE LA BUCUREȘTI

Reprezentanții ai Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) reuniți la București au semnat o declarație comună prin care au urmărit identificarea de soluții privind gestionarea resurselor umane în sănătate.

Declarația de la București, adoptată la conferința regională OMS din 22 martie, va fi supusă aprobării Comitetului regional al OMS în care sunt reprezentate cele 53 de țări membre, a cărui reuniune va avea loc în octombrie 2023, în Kasahstan.

Aspectele importante dezbătute în cadrul reuniunii s-au referit la :

- 1. Profesioniștii din domeniul îngrijirii sănătății reprezintă coloana vertebrală a oricărui sistem de sănătate.**
- 2. În ciuda creșterii resursei umane din sănătate în regiunea europeană a OMS, sistemele naționale se confruntă cu dificultăți în asigurarea nevoii de servicii,** ca urmare a îmbătrânirii populației, accentuării bolilor cronice și a întârzierilor provocate de pandemia de COVID-19.
- 3. Raportul Biroului regional al OMS a identificat provocările cu care se confruntă sistemele de sănătate,** respectiv lipsuri, distribuție inegală, dezvoltarea insuficientă a aptitudinilor necesare pentru abordarea necesităților de îngrijire, absența digitalizării și a noilor tehnologii. Resursa umană este îmbătrânită, iar piețele de muncă se schimbă, fiind caracterizate de o mobilitate crescută a forței de muncă și imigrație. Sunt țări pentru care este foarte dificil să mențină sau să atragă cadre tinere în domeniul sănătății.
- 4. Aceste provocări au fost accentuate de pandemia de COVID-19, care a evidențiat și nevoia de a proteja bunăstarea și sănătatea mintală și fizică a specialiștilor din domeniul sănătății.** Mulți profesioniști se confruntă cu un nivel ridicat de stres și epuizare, ceea ce îi determină să iasă din sistem.
- 5. Guvernele naționale sunt conștiente de aceste provocări și multe iau deja măsuri importante pentru a le rezolva.** Se impun măsuri eficiente pentru a întări resursa umană. Experiențele trebuie împărtășite între țări pentru a se găsi și implementa cele mai bune soluții.
- 6. În conformitate cu raportul regional, se impune îmbunătățirea ofertei de profesioniști în domeniul sanitar prin:**
 - generarea de dovezi privind nevoile actuale și viitoare ale forței de muncă;
 - sprijinirea instituțiilor de sănătate și de educație pentru adaptarea programelor de învățământ, selecția și pregătirea studenților, consolidarea capacității de predare, pentru a include predarea practicilor inovatoare ;
 - dezvoltarea capacității de reglementare și acreditare eficiente a forței de muncă din sănătate;
 - consolidarea dezvoltării profesionale continue (DPC) prin adaptarea standardelor DPC, încurajarea dezvoltării leadershipului și asigurarea oportunităților de educație continuă, pe tot parcursul vieții ;
 - extinderea utilizării adecvate a instrumentelor digitale pentru a oferi servicii mai eficiente și mai accesibile.
- 7. Îmbunătățirea reținerii și recrutării profesioniștilor din domeniul sănătății prin:**
 - încurajarea utilizării măsurilor de reținere care s-au dovedit a funcționa în diferite etape ale carierei și în diferite locuri, inclusiv cele care influențează condițiile de muncă, progresul în carieră și furnizarea de alt sprijin;

- gestionarea etică și eficientă a politicilor internaționale de recrutare în conformitate cu Codul de practici privind recrutarea internațională a personalului sanitar al OMS, inclusiv monitorizarea migrației;
- acordarea unei atenții deosebite reținerii și atragerii de profesioniști din domeniul sănătății în mediul rural și alte zone slab deservite de servicii de sănătate
- adoptarea toleranței zero față de violența împotriva profesioniștilor din domeniul sănătății.

8. OMS se angajează să optimizeze performanța forței de muncă din sănătate prin:

- crearea unor medii de lucru decente, sigure, cu personal adecvat și condiții de angajare care să motiveze și să sprijine profesioniștii din domeniul sănătății, să le asigure sănătatea și securitatea la locul de muncă și să le protejeze sănătatea și bunăstarea mintală – pentru beneficiul utilizatorilor de servicii este important ca profesioniștii să li se acorde tot sprijinul ;
- luarea în considerare a diferențelor bazate pe gen și vârstă, în ceea ce privește riscurile și nevoile profesioniștilor, cum ar fi epuizarea, violența, siguranța la locul de muncă și sprijinul pentru îngrijirea copiilor și a familiei;
- asigurarea privind utilizarea totală a capacităților profesioniștilor din domeniul sănătății în furnizarea de servicii de sănătate.

9. O mai bună planificare strategică a forței de muncă pentru sănătate prin:

- luarea în considerare a dinamicii pieței forței de muncă din domeniul sănătății, prin promovarea mai multor acțiuni interguvernamentale și intersectoriale, inclusiv colaborarea cu ministerele de finanțe și educație pentru a sprijini oferta viitoare de profesioniști în domeniul sănătății și asigurarea implicării părților interesate în politicile de sănătate;
- consolidarea sistemelor de informare a forței de muncă din domeniul sănătății și asigurarea privind utilizarea datelor din cercetare pentru a susține elaborarea politicilor de sănătate;
- recunoașterea faptului că femeile efectuează majoritatea activităților de sănătate în majoritatea țărilor, plătite sau neplătite și a faptului că se impun măsuri specifice pentru a se elimina inegalitățile de gen.

10. Investiții publice sporite și mai inteligente în educația, dezvoltarea forței de muncă și protecție prin:

- alocarea de resurse suficiente pentru angajarea unui număr adecvat de persoane în sistemul de îngrijiri de sănătate ;
- optimizarea utilizării investițiilor publice prin politici care promovează performanța și calitatea îngrijirii, inclusiv utilizarea de soluții ecologice;
- delimitarea diviziunii eficiente a rolurilor și sprijinirea sănătății și îngrijirii multiprofesionale integrate;
- îmbunătățirea competențelor digitale în rândul forței de muncă din sănătate și îngrijire;
- conceperea unor aranjamente de lucru mai flexibile;
- îmbunătățirea condițiilor de muncă și dezvoltarea altor politici pentru a atrage și menține profesioniștii din sănătate.

11. Prin Declarația comună de la București se recunoaște faptul că există legături între aceste priorități și că, pentru a se realiza progrese semnificative, este important să se implice toate părțile cheie interesate, inclusiv reprezentanți ai forței de muncă din sănătate, angajatorii acestora, ministerele naționale de finanțe și educație și organizațiile internaționale non-profit, trusturi și fundații.